

"İşte bugün, yeni mart on iki, eski şubat yirmi yedidir." Burayı izah eder misiniz?

"Bu şiddetli kışta Risale-i Nur'un dersi tatil olmamak ve naşiri de dayanabilmek için, bir eser-i rahmet olarak bu senenin kışı gayet mutedil geçti. Evet, herkes biliyor ki, şimdiye kadar böyle mutedil ve bazı günleri yazıya benzer tarzda bir kış, bu yakın zamanlarda görülmemiştir."

"İşte bugün, yeni mart on iki, eski Şubat yirmi yedidir. Sitte-i Sevr denilen fırtınalı altı meşhur günün üçüncü günü olan bugün, nevruz günü gibi açıktır, güzeldir. Nasıl ki Risale-i Nur'un bereketi yüzünden rahmet-i İlâhiye yaz ortasında bir bahar getirdiğini kanaat verecek emareler ile görmüştük; öyle de bu kış ortasında Risale-i Nur'un bereketi yüzünden bir güz mevsimi olmasına bir vesile olduğuna kanaat ettik."(1)

Bu fıkra, Sikke-i Tadik-i Gaybi kitabında Süleyman Rüştü ağabeyimizin bir mektubunda geçmektedir. Malum olduğu üzere Osmanlı Devleti takvim olarak Rumi takvimini kullanırdı. Rumi takvim ile Miladi takvim günleri birbirini tutmamaktadır. Mesela tarihimizde önemli bir yeri olan 31 mart hadisesi, Rumi takvime göredir ve 1325 yılında gerçekleşmiştir. Oysa bu olay Miladi takvim açısından bakıldığında 13 Nisan 1909 tarihinde gerçekleşmiştir.

İşte bu mektupta geçen "**Bugün, yeni mart on iki, eski şubat yirmi yedidir.**" ifadesini de bu minvalde değerlendirmek gerekir. Mektubun yazıldığı tarih de **Miladi takvime göre 12 mart iken, Rumi takvime göre 27 şubata rastlamaktadır.**

"**Sitte-i sevr**" ise; Osmanlıca bir terim olup güneşin sevr burcunda bulunduğu nisan ayında fırtınaları ile meşhur altı günü ifade ediyor. Eski insanlar bu tarz mevsimsel olaylara bir isim bir de dönem takıyorlar; "**pastırma sıcakları**", "**koca karı soğukları**", "**öküz soğuğu**" gibi terimler bunlardan bazılarıdır. Ve bu olaylar yeni takvimle bire bir uyuşmuyor. Mesela yeni takvimde Mart'ın on ikisi, eski hesaba göre Şubat'ın yirmi yedisine denk geliyor.

(1) bk. [Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Parlak Fıkralar ve Güzeli Mektuplar.](#)